

ПРИБАВЛЕНИЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ
ВѢСТНИКУ.

DODATEK DO GAZETY KURIERA
LITEWSKIEGO.

Вильна. Понедѣльникъ. II Марта. — 1835 — Wilno. Poniedziałek. II Marca.

		Бар. по раздѣ. эрм.	Термом. Реомюра	Вѣтръ.	Состояніе атмосферы.
9 Дня.	Утро.	28 дюй. 1,1 лин.	0,0	В. слабый.	Пасмурно.
	По полудни.	28 — 1,2 —	+ 4,3	ЮВ. —	Облака.
	Вечеръ.	28 — 0,7 —	— 0,2	Ю. —	Ясно.
10 Дня.	Утро.	27 дюй. 11,8 лин.	— 2,0	ЮЗ. слабый.	Ясно.
	По полудни.	27 — 11,8 —	+ 3,7	Ю. —	Пасмурно.
	Вечеръ.	27 — 11,2 —	+ 0,6	— —	Тонкія облака.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

I. Продажа домовъ.

I. Przedaż domow.

1. Отъ Виленскаго Губернскаго Правленія. На пополненіе производимаго съ Виленскаго обывателя еврея Гирши Зеликовича Каца или Братена взыска- ній контрабандной пени 1,866 руб. 91 $\frac{1}{2}$ коп. ассигна- ціями, по поручительству данному имъ за контра- бандіра еврея Бенямина Зельмановича, подверженъ въ публичную продажу домъ его Братена въ Г. Виль- нѣ на Францисканскомъ переулкѣ подъ N. 360 со- стоящій въ 3,678 рубли 80 коп. ассигнаціями оцѣ- ненный, и на сіе назначенъ въ Присудствіи Губерн- скаго Правленія срокъ 22 будущаго Апрѣля мѣсяца съ переторжкою чрезъ три дня отъ перваго срока. А потому желающіе купить оный благоволятъ на выше означенные сроки явиться въ сіе Правленіе, гдѣ будетъ предъявлена имъ и надлежащая опись тому дому. Февраля 27 дня 1835 года.

Совѣтникъ Лавровскій.
Секретарь Іосифъ Эйсымонтъ.
Начальникъ Стола Мицевичъ.

(331)

Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu niniey- szém ogłasza się, iż na uskutecznienie przewidzianego się z Wileńskiego obywatela żyda Hirszy Zelikowicza Kaca albo Bratena uzyskania kontrabandowej peny 1,866 rubli 91 $\frac{1}{2}$ kop. assygnacyami, z powodu poręki daney przezeń za kontrabandistę żyda Benjamina Zel- manowicza, przeznaczony na publiczną sprzedaż dom tegoż Bratena w mieście Wilnie na Franciszkańskim zaułku pod N. 360 położony, oceniony 3,678 rubli 80 kop. assygnacyami, i dla tego przeznaczony na sessyi Gubernialnego Rządu termin 22 następującego miesiąca Kwietnia z przetargiem we trzy dni po pierwszym terminie. A zatem życzący go kupić, zechcą na wy- rażone terminy przybyć do tego Rządu, gdzie będzie okazane im i należyte opisanie tego domu. Lutego 27 dnia 1835 roku.

Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Józef Eysymont.
Naczelnik Stołu Micewicz.

(331)

1. Отъ Виленскаго Губернскаго Правленія. На пополненіе слѣдуемаго по заимообразу въ 1817 году изъ провіантскихъ магазейновъ Михалинскаго, Кон- стантиновскаго и Меречанскаго провіанта въ Казну звысканія, подвержены въ продажу съ публичныхъ торговъ въ присудствіи сего Правленія 16 числа бу- дущаго Апрѣля мѣсяца съ переторжкою чрезъ три дни производятся имѣемыхъ, выдѣленные Эксдиви- зорскимъ Судомъ въ домъ помѣщика Ревковскаго въ городѣ Вильнѣ состоящемъ четыре комнаты еврею Юделю Нефтеловичу Грумкѣ. А потому желающіе купить таковыя комнаты благоволятъ явиться на озна- ченный срокъ въ сіе Правленіе гдѣ имъ будутъ объ- явлены и опись съ оцѣнкою таковымъ комнатамъ нынѣ составленные. Февраля 27 дня 1835 года.

Совѣтникъ Лавровскій.
Секретарь Іосифъ Эйсымонтъ.
Столаначальникъ Мицевичъ.

(329)

Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu niniey- szém ogłasza się, iż na uskutecznienie należnego za wzięty sposobem pożyczkowym w 1817 roku z Pro- wiantskich magazynow Michalińskiego, Konstanty- nowskiego i Mereczńskiego, prowiant do Skarbu uzyskania, przeznaczone na sprzedaż z publicznych tar- gow na sessyi tego Rządu dnia 16 następującego mie- siąca Kwietnia z przetargiem we trzy dni odbyć się mających, wydzielone przez Sąd Exdywizorski w do- mu obywatela Rewkowskiego w mieście Wilnie po- łączonym cztery izby dla żyda Judela Neftelowicza Hrumki. A zatem życzący kupić takowe pokoje, zechcą przybyć na pomieniony termin do tego Rządu, gdzie im będą okazane i opisanie z ocenką takowych po- kojow teraz sporządzone. Lutego 27 dnia 1835 roku.

Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Józef Eysymont.
Naczelnik Stołu Micewicz.

(329)

1. Отъ Виленскаго Губернскаго Правленія. На удовлетвореніе числящейся на еврей Давидъ Лейбо- вичу Горинъ въ невовзысканій контрабандной пени всего 1,048 руб. 93 коп. за найденные у него кон- трабандные товары, подверженъ въ публичную про- дажу каменный домъ его въ мѣстечкѣ Ретовѣ Рос- сіенскаго Уѣзда состоящій, оцѣненный нынѣ въ 1,450 руб. ассигнац. и на сіе назначенъ въ присудствіи Губернскаго Правленія для торговъ срокъ 22 числа будущаго Апрѣля мѣсяца съ переторжкою чрезъ три дня. А потому желающіе купить означенный домъ благоволятъ явиться на выше изъясненные сроки въ сіе правленіе гдѣ будетъ объявлена опись и оцѣнка тому дому по формѣ и правиламъ составленная. Фе- враля 27 дня 1835 года.

Совѣтникъ Лавровскій.
Секретарь Іосифъ Эйсымонтъ.
Столаначальникъ Мицевичъ.

(330)

Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu niniey- szém ogłasza się, iż na zaspokojenie liczącej się na ży- dzie Dawidzie Leybowiczu Horynie do uzyskania kon- trabandowej peny, w ogóle 1,048 rub. 93 kop., za znalezione u niego kontrabandowe towary, przezna- czony na publiczną sprzedaż murowany dom jego w mia- steczku Retowie w Rosyjskim Powiecie położony, oceniony teraz 1,450 rubli assygnac., i do tego prze- znaczony na sessyi Gubernialnego Rządu do targow termin 22 dnia następującego miesiąca Kwietnia z prze- targiem we trzy dni. A zatem życzący kupić pomie- niony dom, zechcą przybyć na wyżej wyrażone ter- miny do tego Rządu gdzie będzie okazano opisanie i ocenka tego domu, podług formy i prawideł sporzą- dzone. Lutego 27 dnia 1835 roku.

Sowietnik Ławrowski.
Sekretarz Józef Eysymont.
Naczelnik Stołu Micewicz.

(330)

1. Отъ Кіевскаго Приказа Общественнаго При- зрѣнія объявляется: что въ ономъ будетъ продавать- ся съ публичнаго торга деревянный домъ Кіевскаго купца Федора Федорова сына Рябчикова состоящій въ Кіево-Печерскѣ, оцѣненный къ продажѣ въ 6,500 р. ассигнац. за неплатежъ имъ долга его сему Приказу заключающійся въ 4,686 руб. 60 коп. ассигнаціями; а потому желающіе купить оный домъ, явились бы а потому желающіе купить оный домъ, явились бы для торговъ въ сей Приказъ на назначенные сроки первый 1-го, второй 4-го и третій окончательный 8-го числа будущаго Маія мѣсяца.

Депутатъ Коморовскій.
Начальникъ Стола Загородскій.

(359)

Od Kijowskiej Izby Powszechney Opieki ogła- sza się, iż w niej będzie się sprzedawać z publicznego targu drewniany dom Kijowskiego kupca Teodora Teodorowego syna Riabczykowa, położony na Kijowo Pieczarsku, oceniony na sprzedaż 6,500 rubli assygnacyami za nieopłacenie przezeń należnego długu tej Izbie, zawierającego się w 4,686 rubli 60 kop. assy- gnacyami; a zatem życzący kupić rzeczony dom, zechcą przybyć dla targow do tej Izby na przeznaczone ter- miny: pierwszy 1go, drugi 4go i trzeci ostateczny 8 dnia następującego miesiąca Maja.

Deputat Komorowski.
Naczelnik Stołu Zahorodzki.

(359)

II. Продажа фабрики.

II. Przedaż fabryki.

5. Слонимская Городовая Полиція, сямъ объя- вляеъ, что 15 числа Маія мѣсяца сего 1835 года

Słonimska Miejska Policya ninieyszém ogłasza, iż 15 dnia miesiąca Maja ninieyszego 1835 roku Gro-

Гродненской Губерніи въ уѣздномъ городѣ Слонимѣ продаваться будешь съ публичнаго торга суконная фабрика принадлежащая купцу Мееру Каменно-мосишскому заключающая каменное двухъ ешажное зданіе съ разными принадлежностями, пристройками, плацомъ и огородамъ обращенные на погашеніе долговъ; желающіе купить означенную фабрику съ принадлежностями имѣютъ явиться на означенный срокъ въ сію Полицію. Февраля 19 дня 1835 года.

Городничій Арміи Подполковникъ Верницкій.
Письмоводитель Кохчевскій. (308)

III. Ogłoszenia.

5. W Gubernii Wołyńskiej terazniejszego roku od dnia 20 miesiąca Maja będą odbywać się wybory na następujące urzędy: Gubernskiego i Uiazdowych Marszałków (Предводителей), Honorowego Kuratora Gimnazjum, Niezmiennego Członka Kommissyi narodowej żywności, Deputatów Dworzańskiego zgromadzenia, Sekretarza Dworzaństwa, Sędziego Sumiennego Sądu i dwóch zasiadających w tym Sądzie, Deputata mającego zasiadać ze strony Wołyńskiego Dworzaństwa w Kijowskiej Radzie Instytutu Szlachetnie urodzonych dziewcz, trzech zasiadających w Izbie kryminalnej i Urzędników do tych obowiązków, które mając zakreślony sześć-letni termin zostaną wakujące w ten czas, kiedy osoby zajmujące te miejsca od wyborów, zażądają po trzech latach, zostawić służbę na fundamencie 152 §. Na y w y ż e y konfirmowanej 6 Grudnia 1831 roku ustawy o dworzańskich zgromadzeniach, wyborach i służby w onych.

Cywilny Gubernator Wołyński uwiadamiając o tém Dworzaństwo Wołyńskiej Gubernii, nie znajdujące się teraz w Gubernii, wzywa do przybycia na wyżej wzmiankowany dzień 20 Maja dla uczestnictwa w wyborach, a w przypadku prawnej niemożności osobistego przybycia, do zawczesnego uwiadomienia o tém JW. Marszałków. (297)

Гражданскій Губернаторъ Римскій Корсаковъ.

5. Kommissya Na y w y ż s z y m M o n a r s z y m Rozkazem do dzieł i długów JW. Hr. Rzewuskiej ustanowiona, z przepisu tegoż Rozkazu punktu 21 ma za obowiązek do Publicznej wiadomości wierzycieli teyże Hr. Rzewuskiej podać następującą wiadomość: iż ona mimo w poprzednich latach ułatwienia dzieł tak co do długów wierzycieli, jako też i do masy majątku Hr. Rzewuskiej odnoszących się, niektórymi jeszcze w roku upłynionym 1834 jako to: zrezolwowa-

dzięskiej Gubernii w Powiatowym mieście Słonimie przedawać się będzie z publicznego targu sukienna fabryka należąca do kupca Mejera Kamiennomostskiego zawierająca murowany dwupiętrowy budynek z różnemi należącemi przybudowaniami, placem i ogrodem, obrócone na umorzenie długów; życzący kupić pomienioną fabrykę z należnościami, mają przybyć na przeznaczony termin do tey Policji. Lutego 19 dnia 1835 roku.

Horodniczy Armii Podpółkownik Wiernicki.
Pismowodzca Kochczewski. (308)

niem wielolicznych pretensy między zastawnemi i innemi possessorami, a massą Hr. Rzewuskiej z gruntu i kontraktów pochodzących, tudzież zebraniem rachunków od administratorów, a prócz tych spełnieniem rozkazów tak Rządzącego Senatu, jako też i JW. Generała Gubernatora, wymagających w różnych interesach objaśnienia, niemniej rekwiżycy Rządowych i innych jurysdykcy, a między tém rozwiązaniem przynoszonych Prośb i nadsyłanych od Administratorów raportów, zajmując się, takowych do N. 859 złatwiła, i chociaż jeszcze ostatnie rachunki tak z administracyi Iwaszkiewicza z dobr Kowelskich, jako też i Domaniewskiego z dobr Konstantynowskich, oraz pretensy z dóbr Kuzmina dla dosledzenia na zjazd odebrane tylko do zrezolwowania pozostają, a prócz tego i Ukazy Rządzącego Senatu w sprawach JW. Orłowskiego, successorów Witosławskiej i Tekli Kulczyckiej w końcu upłynionego roku nadesłane, spełnieniem których między innemi teraz Kommissya zajmuje się, jeszcze czasu do ułatwienia onych wymagają, mimo to jednak dla nierozwiązania jeszcze w Rządzącym Senacie pryncypalnych dzieł, jako to: tabelli pierwszości długów wierzycielskich, szacunku dóbr dziedzicznych Hr. Rzewuskiej już przez Kommissyą ustanowionego, oraz spłaty przez nią za męża i syna długów i innych, Kommissya do ukonczenia całkowitego dzieła rozbiorowego i przyspieszenia dla wierzycielów satysfakcyi przystąpić niemoże, o czém JW. Generał Gubernatorowi raportem doniesć. Działo się na Sessyi Sądowej dnia 12 Lutego 1835 roku.

Za Prezessa Kommissyi i Kawaler Popowski.

Członek Kommissyi Józef Rutkowski.

Członek Kommissyi Jakób Wiszniewski.

Członek Kommissyi Ignacy Bagieński.

Za Członka Kommissyi Ceceniowski.

Sekretarz Kommissyi Floryan Tatarowski. (324)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

1. Jmieniym Na y w y ż s z y m J E G O I M P E R A T O R S K I E Y M O Ś C I Ukazem, danym Rządzącemu Senatowi dnia 11 Decembra 1833 roku na dochód mnie niżey podpisanemu, oddano klasztor Byteński; przyłączono doń a), fundusz klasztoru Leszczyńskiego, b). sumnę naznaczonego na skassowanie klasztoru Antopolskiego, 20,799 rubli srebrnych kopiejek 75 i c). summy nashodzące się do tych czas w bezpośredniem władaniu bb. Prowincyałów Bazylianskich Litewskiej i Ruskiej Prowincyi. Gdy zaś po upłynieniu już więcey roku doświadczam, że Obywatele szczególnie mający u siebie summy bb. Prowincyałów Bazylianskich Litewskiej i Ruskiej Prowincyi, albo o takowej Na y w y ż s z e y woli nie wiedzą, albo wiedząc, jeszcze wątpią, i ztąd ja doświadczam znaczney w odbieraniu procentów od tych summ mitręgi, i odbierając one w bardzo małej ilości, wystawiony jestem nietylko na stratę Na y w y ż e y mnie naznaczonych dochodów, ale nadto zostaję w nie możności utrzymywania nawet klasztorów Byteńskiego i Leszczyńskiego, a szczególnie gdy ten pierwszy roku 1834 dnia 15 Maja z dwoma Cerkwiami i z ogromnem zabudowaniem ogniem spłonął. Chcąc zatem podać do powszechney wiadomości Obywatelom w różnych Gubernijach i Powiatach mieszkającym, tak o woli Na y w y ż s z e y moich dochodów, jako też o miejscu mojego prawie ciągłego w klasztorze Byteńskim w Gubernii Grodzieńskiej Powiatu Słonimskiego położonem mieszkania, przez Gazetę Kuryera Litewskiego ogłosić takową wiadomość postanowiłem, i razem proszę Obywatelów mających

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

u siebie mnie przeznaczony fundusz, o akuratne oddawanie procentów, i znosić się ze mną lub z mającemi odemnie polecenia do zakwiotowania. Datt w Byteniu 1835 roku dnia 4 Marca.

Biskup Piński Suffragan Litewski Opat Leszczyński Józafat Źarski. (369)

1. Z powodu, iż w przeszłych Numerach Dodatku gazety Kuryera Litewskiego pomieszczono wiadomość o przeniesieniu fabryk i handlu miodowego z domu Szymchi do innego; niżey podpisany mam honor zapewnić Publiczność, o tém: że fabryka i handel miodowy bez przerwy exystuje w domu Szymchi zwanym, na Rudnickiej ulicy pod N. 289, w Wilnie sytuowanym, i w tymże domu wszelkiego nazwania miody, lipce, i dalsze trunki w najlepszym gatunku, należytey dobroci są do sprzedania, tak, iak było od dawnych czasów; przeto najpokorniey upraszam, aby życzący kupować takowe trunki, raczyli przysłać po one do tegoż domu Szymchi zwanego, gdzie handel jest zawsze otwartym i cena trunków umiarkowana.

Jankiel Szymchowicz Kacenenenbaugen. (368)

Печатать дозволяется Полицмейстеръ Мезневъ.

IV. Oświadczenie.

1. Roku 1834 miesiąca Marca 17 dnia oświadczenie imieniem mnie niżey piszącego się Stefana Korybut Daszkiewicza b. Marszałka powiatu Bobruyskiego przed Sądem i Publicznością zanoszę z następujących okoliczności: Chociaż przez Manifestacyą moją dnia 31 Sierpnia omienionego 1831 roku na urząd

dzie powiatowym Bobruyskim zapisaną, a przez Gazetę Kuryera Litewskiego przy Numerach 112, 113 i 114 trzykrotnie dla wiadomości publicznej ogłoszoną wypisawszy ją, co stało się powodem, do zanieśienia oświadczenia w interesie z zeszłą już z tego świata żoną moją Ludowiką de Domo Nowicką, gruntnie też wykazałem, że dwa oblige w miejsce posagu przez jej oycę Tymoteusza Nowickiego Geometrę Littgo, i wuję Tomasza Miedzychowskiego b. Sędziego Granicznego Powiatu Mozyrskiego w roku 1815 miesiąca Maja 10 dnia poddzielenie od każdego na sumę sześć tysięcy rubli srebr. mnie jednemu wydane, a przezemnie zwykłą reformą upewnione, pomimo podstępne przez żonę moją przemienienie onych w roku już 1826 na wspólne imię, są rzetelną własnością mojego z nią spółzonego potomstwa, to jest: Stefani córki, oraz Hektora i Tytusa synów, a z tego powodu żona (jakem tam ogłosił) nie może być żadną rzeczonych obligow uczestniczką czyli spółaktorką: chociaż w teyże manifestacyi wyraźnie i to zapowiedziałem, że ja w celu ubezpieczenia funduszu posagowego do rzeczonych dzieci moich należącego, zamierzam rozwinąć proceder w Sądzie Powiatowym Bobruyskim, pod którym żona moja na ówczas mieszkała, i gdzie wydany dla niej zapis reformacyjny ma swą ewikcyą, pozywając przed tenże Sąd nie tylko mą żonę i rzeczonych obligodawców jako uczestników udziałanego dla mnie podstępu, ale nawet i tych w których znajdowały się w ówczas na procentach należne do nich Kapitały, jako to: W. Sędziego Pomerackiego nabywcę majątku Owanty, któremu wuy mojej żony Sędzi Miedzychowski podając na tabelli swe długi między innemi i mnie Obtestantowi trzy tysiące rubli srebr. wypłacić zobowiązał, toż Jaśnie Oświeconego Xięcia Eustachego Sapiehy przyjmującego w Lokatę część summy za Owantę więzety, która potem przeszła do rąk Półkownika b. Woysk Polskich Grafa Michała Przezdzieckiego Dziedzica majątności Smorgonie zwanej, prosząc publicznie iżby ci Ichmość summ z wybycia majątności Owanty pozostałych, jako hypoteki dzieciom Obtestanta za wydanemi obligami należney do ukończenia rozprawy między Obtestantem, onego żoną i rzeczonemi wyżej obligodawcami wypłacać nieraczyli, pod nieważnością jakichkolwiek o też summy nastać mogących układów; zdało się jednak na ówczas mnie Obtestantowi dojechać wprzód do miasta Wilna, i pozyskać mój reformacyjny zapis po przemianie obligow na imię wspólne nie należnie już w rękę oycy mey żony tamże mieszkającego będący. W jakową podróż kiedym się zapuścił, ledwo dni pierwszych Marca 1832 roku, a z tym czasem żona moja pod pretekstem odwiedzenia swojej rodziny zabrawszy córkę Stefanią oraz resztę sprzętów, wcześnię jeszcze, w znaczney ilości powywożonych i w ustronnych miejscach przechowywanych, a zostawiwszy dom mój w największym nieładzie, przejechała do miasta Gubernskiego Mińska i tam w klasztorze Panien Benedyktynek za mojem już do Mińska przybyciem ulokowała się, sformowawszy sobie plan szukania seperacyi w tamecznym Rzymsko-Katolickim Duchownym Konsystorzu, dokąd prosiła swą o seperacyą między nami toż o naznaczenie Alimentow z majątku mego dla niej i dzieci moich (których poruczenia jej pieczołowitości i nieodstępnemu czuwaniu domagała się) ku końcowi miesiąca Apryla tegoż roku wniosła; na jakową prośbę Konsystorz przez rezolucyą pod dniem 5 Maja 1832 roku w żurnale zapisaną potwierdziwszy, obrane przez nią w klasztorze Panien Benedyktynek Mińskich mieszkanie, jako dla niej i mojej córki przyzwoite zalecił jej skomunikować mnie oną prawnym porządkiem, a odemnie za potrzebował dać w dni 10 przeciwko teyże prośbie explikacyą; jakoż rzeczona prośba współ z nastąpiła w Konsystorzu rezolucyą dnia 26 Maja tegoż 1832 roku przez Wóznego powiatowego Bobruyskiego została mnie skomunikowaną, przeciwko której dając ja wyjaśnienie wykazać nie omieszkalem, że ża-

dane przez żonę Alimenta dla niej samey i dzieci moich (których poruczenia sobie niewłaściwie prosiła) z procentu przez lat kilka zaległego od summ posagowych w rękę jej oycy i wuję będących, a przezemnie w naymniejszej części nieodebranych dostateczne być mogą; że córkę moją Stefanią dla przyspieszenia jej losu od matki procedującej zemną odośobnić i pod naczulszy dozór bratowej mojej Sowieńnikowej Daszkiewiczowej oraz mey matki a jej nayżyczliwszej babki Podstoliney Grodzieńskiej niezwłocznie poruczyć, na przyzwoite zaś oney utrzymanie, Alimenta z procentu od summ posagowych do mnie właściwie należnych, jako przezemnie reformą opisanych zadecydować należy; że przed postanowieniem oweżnego wyroku rzeczone posagowe oblige przez żonę moją niewolnie przyswajane gdzieś na stronie chronione, toż gromadna garderoba i drogocenna ruchomość kosztem moim sporządzone, a przez nią kryjomo z Położewicz wywiezione i w wiadomych jej tylko miejscach przechowane wedle rejestru do Aktu inkwizycyi podadź się i przez też inkwizycyę udowodnić się mającego, pośrednictwem właściwych policy dla mnie powrócić, a w razie nieoddania onych w naturze z funduszu przyjmujących i przechowujących one, dostateczną satysfakcyą mnie ukrzywdzonemu domierzyć sama słusność dyktuje. Po takowem to wyjaśnieniu mojem Konsystorz Miński nie kwapił się z postanowieniem finalney rezolucyi, a żona moja za przybyciem mojem w tymże roku na elekcyą do Mińska wszelkich poruszyła sprężyn i rozmaitych do mnie użyła instancyy, iżby proceder ów przez nią samą w konsystorzu napoczęty ugodliwie przekrócić. Jakoż w miesiącu 8brze 1832 roku za wdaniem się w tym celu poważnych osób postanowiliśmy między sobą ugodliwy dokument, seperacyą między nami i niektóre wzajemne do spełnienia obowiązki opisujący. W pierwszym owego dokumentu punkcie zapowiedziliśmy że dla dobra potomstwa naszego my obie strony dobrowolnie zgadzamy się aby seperacya dla nas przez Konsystorz udeterminowaną została, a w prośbach na ten przedmiot podać się mających nie mieliśmy zamieszać nie o brawliwego, w drugim; poszczególniwszy potomstwo nasze objawiliśmy że los onego, nas, jako rodziców, pryncypalnie zastanawiać powinien, a ich utrzymanie od nas szczególnie zależy: ja wigo obtestant zostawiałem przy sobie synów, a żona moja zatrzymywała córkę z upewnieniem że rozdział czasowy odowodnionego między nami pożycia stanowić nie może tamy do tych świadczeń, jakie z przywiązania rodzicielskiego czynić dla nich jesteśmy w obowiązku, w trzecim: wspomniawszy o reformacyjnym dokumencie przezemnie żonie mojej w roku 1815 dnia 10 Maja wydanym, a 15 xbra na urzędzie Ziemskim Ptu Bobruyskiego przyznanym poświadczyła żona moja że summa w obligach na posag przeznaczona, skutkiem przemiany tychże obligow, została w jej rozporządzeniu, tak iż ja z oney naymniejszej części nieściągnąłem na mój użytek, o przyrzeczonem o seperacyą umiarkowaniu się, ja z moiej strony zostawiłem takową posagową sumę do jej rozrządu, za co ona zrzekła się opisanej dla siebie reformy owszem dokument reformacyjny w całej onego treści za nieważny uznawała, zwracała i z Ksiąg eliminować dozwalała, tym celem iżbym ja o skutki onego z moich funduszw nie był odpowiedzialnym; w czwartym zaś punkcie między niektórymi zastrzeżeniami po rozliczeniu się miałem ja wydać oney przelew obligu na rubli srebr. dwieście dwadzieścia pięć przez brata jej W. Tadeusza Nowickiego mnie wydanego, oraz niektóre jeszcze dla niej i córki mojej Stefani, przyniej czasowie zostawionej zdziałać ofiary, lecz to wszystko miało się ostatecznie dociągnąć po zyskaniu przez nią z lokaty jej oycy w Wilnie mieszkającego powyżej rzeczonego reformacyjnego dokumentu i po zawiadomieniu mnie o dogodnym dla niej czasie, na który powinienem był do Mińska przybyć, reformacyjny dokument do rąk moich odebrać, resztę przyjętych na mnie obowiązkow dla niej spełnić, prośbę

naszą o separacyą przez nas obóyga podpisaną do Mińskiego Rzymsko-Katolickiego Konsystorza podadź, i zyskawszy już wyrok Konsystorski na ugodliwą separacyą, postanowiony między nami rzeczony assekuracyyny, oraz wzajemno kwietacyyny dokument na urzędzie właściwym przyznać, a tym czasem tak rzeczony dokument, jako i przygotowaną przez nas do Konsystorza o separacyą prośbę zalokowaliśmy w szanownym ręku JW. Pasterza Dycezyi Mińskiej Biskupa i Kawalera Lipskiego, co jednak wszystko nie wzięło należytego skutku; bowiem zeszła ś. p. żona moja przekonawszy się w krótko jak wielki przez zyskanie dekretowej separacyi sprawiłaby sobie uszczerb i niewygodę, a choć samą przewłoką czasu obrażone serce moje ugoić, nie raczyła wezwać mnie do Mińska dla wspólnego podania w tameczny Konsystorz przygotowanej o separacyę prośby i po uzyskaniu na to rezolucyi, dla wzajemnego przyznania przygotowanego tylko, lecz nieulegitymowanego jeszcze dokumentu, owszem usuwając siebie od dojszczenia złe wykoncypowanego planu, nie tylko z miasta Mińska, lecz nawet z Gubernii Mińskiej bez wiadomości Konsystorza wydalila się, obrawszy sobie tymczasowie rezydencyą u brata swojego W. Tadeusza Nowickiego Uprawnitela majątności Korelicz Grodzieńskiej Gubernii w powiecie Nowogrodzkim sytuowanych a dłużnego mnie jako się wyżej rzekło rubli srebr. 225 rękodayney summy. Niechże dopiero rozważy Sąd przświetney Publiczności, czy mogła żona moja ś. p. Ludowika z domu Nowicka rozporządzać summą posagową właściwie do równego działu między jej dzieci należną, oraz naznaczać dla córki mojej Stefanii jakichkolwiek ustronnych opiekunów wtenczas, gdy ja oyciec jej rodzony żyję, a dokumentu między nami projective napisanego oney jeszcze nie dałem, i jak prawo mieć chce, w należytych Sądzie nie przyznałem? wiadomo bowiem że wniosek żon zwłaszcza reformowanych w równy dział na syny i córki iść powinien, że stanowić kondyktowe separacyine bez wyroku Konsystorskiego dokumenta żadne prawo niedozwoliło; ku temu zeszła żona moja nie mając swojego Dorobkowego majątku, lecz tylko sukcesyyny mnie w posagu oddany, rozporządzać onym wedle swego upodobania nie mogła, zapisując wszystko jednej córce a udalając dwóch swoich synów; niemówię to na uszczuplenie funduszu córki mojej Stefanii, gdyż ta stosując się tylko do woli oycy swego we dwóynasób nawet większe z funduszu mego otrzyma wyposażenie, lecz mówię za słusnością i prawem że zeszła żona moja Ludowika nie miała żadnego prawa rozporządzać posagową summą przezemnie reformowaną, pomimo zamieszczenie siebie do wydanych mnie w posagu obligow. Brat zeszłej żony mojej Tadeusz Nowicki niemający żadnego funduszu, ku temu dłużny mnie rubli srebr. 225 i jako successor po swym zeszłym oycu odpowiadać za obligiem przez jego na trzy tysiące rubli srebr. mnie w posagu wydanym a właściwie do dzieci moich, to jest: rzeczony córki i dwóch synów należnym, nie może być żadnym córki mojej Stefanii opiekunem, bo tego prawo statutowe wyraźnie broni, dodani zaś przez Nowogrodzką Dworzanską Opiekę (jak mnie przez list swój rzeczony Tadeusz Nowicki donosi) niby onemu w pomoc dostojni obywatele JO. Xiążę Konstanty Radziwiłł Marszałek Pttu Nowogrodzkiego i Wielmożny Adolf Wołk Kapitan b. Woysk Polsk. nie powinni być córki mojej opiekunami, gdy ja rodzony oyciec jej, mający jakiegokolwiek w obywatelstwie zasługi a u Wyższej Zwierzchności znaczenie, jeszcze żyję i opiekować się własnymi dziećmi, oraz ich funduszem potrafię; przeto zapowiadając przez niniejsze oświadczenie, że pozgonie już żony mojej ś. p. Ludowiki z Nowickich Marszałkowej Daszkiewiczowej, niebyłby jednak nigdy właścicielką summ posagowych, zarówno dopiero tak do synów Hektora i Tytusa, jako i do córki Stefanii należnych, ja sam, jako naturalny dzieci moich opiekun, szukać satysfakcyi za rzeczonymi obligami

w posagu mnie danemi, bez nieczyjey ustronney pomocy nie omieszkam, testament nie jakiś przez zeszłą żonę moją zastaraniem brata oney Tadeusza Nowickiego, na fundamencie jakoby ugodliwego, lecz w skutkach przez zeszłą żonę moją niedojszczonego, i z jej przyczyny nieulegitymowanego, a zatem nie nieznaczącego dokumentu nie wolnie wyprokurowany, za niebyły i nie nieznaczący ogłaszam, narzutną opiekę podnoszę, kassuję i ekzekwować oney niedozwolę, a dla pozyskania dzieciom moim należnego po ich matce tak summownego jako i ruchomego funduszu, gdziekolwiek się on okaże, że czynić dopominek czy ugodliwym, czy processowym porządkiem, będzie moim szczególnym obowiązkiem, właściwe jurydykoye i całą Publiczność, jako oyciec, zawiadamiam, oraz przeciwko wszelkim zjaśnionym tu bezprawiom naysołenniej manifestuję się.

Stefan Korybut Daszkiewicz.

Roku 1834 miesiąca Marca 19 dnia. Niniejsze oświadczenie od JW. Stefana Korybut Daszkiewiczą Marszałka b. Pttu Bobruyskiego przy prośbie przedstawione do Sądu Powiatowego Bobruyskiego w moc rezolucyi zakroczoney do Akt tegoż Sądu przyjętém i wniesioném zostało, o czém, jak również że toż oświadczenie do Gazet Kuryera Litewskiego przyjętém i awizowaném być może, w moc powyższej rezolucyi z przyłożeniem urzędowej Sądu niniejszego pieczęci świadczę. Pełniący obowiązek Powiatowego Pisarza. Assesor Karol Tyszkiewicz. (337)

V. Przedaż.

W Mieście Wiłkomierzu znajduje się do sprzedania Ogród fruktowy, w którym drzew rodzajnych najlepszego gatunku, oprócz agrestu i porzeczek, 500, z domkiem ogrodniczym, do successorów po zeszłym ś. p. Szambel. Czarnockim należących. Zatem ktoby życzył takowy Ogród i domek nabydź, raczy zgłosić się do domu WW. Czarnockich w témże mieście Wiłkomierzu, gdzie o cenie dostateczną powezmie informacyę. (371)

Печатаюсь дозволяется, Полицмейстеръ Мезневъ.

VI. Ogłoszenia.

2 ZNICZA na rok 1835 nabywać można w księgarniach Wileńskich. Cena exemplarza na białym papierze półtora rubla, na welinowym zaś dwa ruble srebrem. Również przyymuje się prenumerata na dalszą część ZNICZA na rok 1836 niniejszém ogłaszającą się przez Józefa Krzczkowski. Cena dla Prenumerujących rubel srebrem jeden. Wilno dnia 1 marca 1835 roku. (333)

2. Niżej podpisany, w roku 1833 nabywając folwark Zakrzewszczyznę, w powiecie Oszmiańskim położony, od Wgo Hieronima Umiastowskiego, przyjąłem do spłacenia za jego obligiem w 1823 gbra 12go wydanym, a 1829 gbra 9go w Aktach Grodzkich Wileńskich oblatowanym, po nadpłacie procentów i Kapitału, pozostało rub. srebr. 380, WWnym Eleuteremu bratu, Helenie i Aloizie siostróm Trzeciakom, którym do roku 1835go Apryla 23go procenta w zupełności opłaciłem, a że tak ych pieniędzy nadal utrzymywać niebędę i w dniu 23 Apryla 1835go r. opłacam, żeby więc WWni Trzeciakowie w tym dniu przy Aktach Sądu Powiatowego Wileńskiego jawiąc się, raczyli przyjąć za wyeliminowaniem obligu pieniądze i z przyjęcia wydadź prawną kwietacyą, gdyż w razie przeciwnym pieniądze te zlokowane będą w Kancellaryi Sądu Powiatowego Wileńskiego, w jakowym celu dla wiadomości strony interessowane niniejszém przez Gazetę Kuryera Litewskiego zawiadamiam. 1835go Marca 4go dnia.

Franciszek Wołk Sędzia Graniczny Ptu Oszmiańskiego. (328)